

VALUTACENTRALEN.

København, den 10. September 1925.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

Ved at fremsende Afskrifter af de fra forskellige Erhvervsorganisationer og Institutioner modtagne Erklæringer over Valutaspørgsmaalet har Ministeriet for Industri, Handel og Søfart i Skrivelse af 3. d. M. udbedt sig en Udtalelse over Sagen fra Valutacentralens Bestyrelse.

I denne Anledning skal man tillade sig at udtale følgende:

En Gennemgang af de fra Erhvervene modtagne Erklæringer vil vise, at den af saavel Flertallet af Valutaraadet som af Rigsdagens Flertal hævdede Anskuelse, der fandt Udtryk i Lov af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger, nemlig, at den danske Krone ikke blot burde tilstræbes stabiliseret, men ogsaa bringes til at stige, har vist sig nu at finde almindelig Tilslutning. Alle Erklæringerne gaar nemlig ud paa, at Kronen maa bringes i Pari; i Flertallet af Erklæringerne ønskes det, at Pari skal naas hurtigst muligt, medens der kun fra enkelte Sider foreligger Udtalelser for en langsom Stigning. Spørgsmaalet om en Nedskæring af Kronen maa saaledes anses for nu at være uden Aktualitet, og Valutacentralens Bestyrelse maa for sit Vedkommende slutte sig til Ønsket om, at Kronen bringes i Pari.

En langsom Stigning vil yde store Fordele — ikke mindst for Landbruget og Industrien — men det er maaske tvivlsomt om en saadan under den nu foreliggende Situation lader sig gennemføre. Den Udvikling af Valutaforholdene, der har fundet Sted i 1925 viser, at et lille Land som Danmark har vanskeligt ved at gennemføre en langsom Stigning i sin Valutas Værdi, naar Udlandet interesserer sig for en stærkere Stigning, idet de Beløb, der derved kastes paa Markedet, betyder saa meget i Forhold til, hvad der normalt kommer frem, at Nationalbanken dels mangler de tilstrækkelige Midler til at optage disse Beløb, dels derigennem udsætter sig for betydelige Tab. Naar Landbrugsraadet i sin Erklæring forlanger, at Nationalbanken skal føre en Politik, hvorefter Kronen kun stiger langsomt, fremsættes der derfor et Krav, som det maaske kan blive vanskeligt at efterkomme. Hertil kommer, at de Beløb, der af Udlandet er anbragt i Danmark har bevirket, at de private Hovedbanker har faaet betydelige disponible Midler. Saalænge Kronen stadig stiger, er der ikke nogen Fristelse til at bruge disse, men skulde Nationalbanken forsøge at fastholde Kronens Værdi uforandret blot i nogle Maaneder, vil der maaske kunne komme til at foreligge den Mulighed, at de private Banker søger at placere deres disponible Midler ved at forøge deres Udlaan. Dette vilde modvirke den Kreditindskrænkningspolitik, der føres og maa føres fra Nationalbankens Side, naar man ønsker at hæve Kroneværdien.

Paa den anden Side maa det forventes, at der vil komme et betydeligt Pres paa Valutamarkedet, naar Kronen nærmer sig Pariteten. Til Belysning heraf kan